تأثیر آموزش راهبردهای شناختی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان نارسانویس

الیاس نیازی ٔ، دکتر پروین کدیور*ٔ ، دکتر فریدون یاریاری ٔ

یذیرش نهایی: ۸۷/۴/۵

تجدید نظر: ۸۶/۱۱/۱۳

تاریخ دریافت: ۸۵/۷/۲۴

چکیده

هدف: هدف این تحقیق، بررسی تأثیر آموزش راهبردهای شناختی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان با نارسایی ویژه در یادگیری در زمینه بیان نوشتاری است. روش: جامعه آماری شامل ۴۸۰ دانش آموز نارسانویس از ۳۰ مدرسه در شهر ایلام است که از میان آنها ۲۰ نفر به طور تصادفی انتخاب و در دو گروه گواه و آزمایش جایگزین شدهاند. گروه آزمایش طی ۲۵ جلسه راهبردهای شناختی را با استفاده از مدل انگلرت در پنج مرحله مجزا که به منظور تحلیل بیان نوشتاری تهیه شده بود، دریافت کردند. از آزمون پیشرفت تحصیلی فارسی دوره ابتدایی، خرده آزمون خواندن و نوشتن، آزمون تحلیل نوشتاری به منظور تشخیص مشکلات خواندن و نوشتن دانش آموزان و از آزمون راتر به منظور بررسی مشکلات عاطفی و رفتاری جهت همتا کردن دانش آموزا ن استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان داد که آموزش راهبردهای شناختی در بهبود و کاهش اختلال مؤثر بود و تفاوت بین گروه آزمایش و گواه معنادار است. نتیجه گیری: نتایج نشان داد که گروه آزمایش عملکرد تحصیلی بهتری نسبت به گروه گواه دارد، اما بین دانش آموزان دختر و پسر تفاوت معناداری در عملکرد تحصیلی بعد از دریافت آموزش راهبردهای شناختی مشاهده نشد.

واژههای کلیدی: راهبردهای شناختی، مدل انگلرت ، پیشرفت تحصیلی، نارسا نویسی

مقدمه

نوشتن یکی از راههای برقراری ارتباط است و مهارت در آن می تواند زمینه ساز ارتباط بهتر و کامل تر با دیگران باشد. در جهان امروز افراد با انبوهی از اطلاعات و دانش مواجهاند که برای انتقال و سامان دهی آن باید از آموزش و مهارت کافی برخوردار شوند. با این حال، بسیاری از دانش آموزان، رغبت و علاقه ای به نوشتن نشان نمی دهند؛ زیرا

نمی توانند افکار خود را به روی کاغذ بیاورند. این مسئله می تواند در پیشرفت تحصیلی آنان تأثیر منفی داشته باشد. مشکلات دانش آموزان نارسانویس از دیگر اختلالات یادگیری مشهودتر است (انگلرت و دانسمور ۲۰۰۲).

ونی بای و لوری کورنیک (۲۰۰٦) در فراتحلیل ناتوانیهای یادگیری از جمله نارسایی در نوشتن نتیجه

گرفتند که کودکان مبتلا به ناتوانی یادگیری اغلب خودپنداره تحصیلی پایین، درماندگی آموخته شده و انتظارات پایین تری برای موفقیت در مدرسه و پشتکار کمتری در انجام تکالیف دارند. سه نوع پیشنهاد مداخلهای برای برانگیختن این دانش آموزان ارائه شده است: جذاب کردن تکالیف، تغییر باورها و پیشرفت تواناییها از طریق آموزش راهبردها.

لند (۲۰۰۲) معتقد است دانش آموزان با نیازهای مشخص اغلب در مهارتهای طراحی و سازماندهی برای نوشتن، ضعف نشان میدهند. آنها معمولاً از مرحله پیشنویس کردن میگذرند و به مرحله نهایی نوشتن و تلاش برای بارش فکری ایدههای نوشتن می پرند.

گرچه کوی و تورنس (۲۰۰٦) دریافتند که برنامه ریزی، کیفیت نوشتن را بهبود می دهد، اما دلاپاز و گراهام (۲۰۰۲) معتقدند که برنامه ریزی می تواند مانع بروز ایده ها در نوشتن شود.

در پژوهشی که ونگ ، ونگ و بلنکی سوپ انجام دادند، عمل نوشتن دانش آموزان مبتلا به ناتوانی یادگیری و دانش آموزان عادی کلاس هشتم با پرسشنامهای که فراشناخت مراحل نوشتن (انگلرت،۱۹۸۸) را وارسی می کرد، مورد بررسی قرار گرفت. دانش آموزان عادی بیشتر روی فرایندهای شناختی سطح بالا، مانند برنامه ریزی، سازمان دهی، پیش نویسی، اصلاح و ویرایش تمرکز داشتند، در حالی که دانش آموزان مبتلا به ناتوانی یادگیری بر حالی که دانش آموزان مبتلا به ناتوانی یادگیری بر استفاده از فرایندهای شناختی سطح پایین تر، مانند املای کلمات، نقطه گذاری، شکل جمله و آراستگی اصرار داشتند.

گراهام، مک آرتور $^{\circ}$ ، شوارتز و پیج وث $^{\Gamma}$ (۱۹۹۲) این پرسش را که آیا راهبرد نوشتن و برنامهریزی، در

پیشرفت دانش آموزان مبتلا به ناتوانی یادگیری مؤثر است یا خیر، مورد مطالعه قرار دادند. در این مطالعه چهار آزمودنی پایه پنجم ابتدایی مبتلا به ناتوانی یادگیری با بهرهٔ هوشی ۱۱۰– ۸۵ انتخاب شدند. آموزش این راهبردها تأثیر مثبت و مداومی بر اجزای نوشتن مقاله دانش آموزان داشت و باعث پیشرفت نسبی در زمینههای گوناگون تحصیلی آنان شد.

پیج وث وگراهام (۱۹۹۹)در مطالعهای تعیین هدف را روی نوشتههای دانش آموزان پایه هفتم مبتلا به ناتوانی یادگیری بررسی کردند. شرکت کنندگان شامل ۳۰ دانش آموز با بهرهٔ هوشی بین ۱۲۰ ۸۰ بودند. آنها در پاسخ به هدفهای متفاوت مطلب نوشتند. نیمی از دانش آموزان از راهبردهایی استفاده کردند که دستیابی به هدف را آسان می کرد. هدفها به نحوی طراحی شدند که هم تعداد دلیلهای حمایتی فرضی مقاله و هم تعداد دلیلهایی را که به وسیله فرضی مقاله و هم تعداد دلیلهای حمایتی بودند، مقالههای نوشته شده و یا هر دو را افزایش می دادند. طولانی تر و از نظر کیفیت بهتر از مطالب نوشته شده به وسیله آزمودنی در شرایط کنترل بود.

آدمزاده (۱۳۸۰) تأثیر آموزش راهبردهای شناختی را در اصلاح نوشتار ۳۰ دانشآموز پسر پایه پنجم ابتدایی مبتلا به ناتوانی یادگیری بررسی کرد. در ایس تحقیق راهبردهای شناختی به دانشآموزان آموزش داده شد، نتایج به دست آمده حاکی از آن بود که آموزش راهبردهای شناختی بر اصلاح نوشتار آنها تأثیر مثبت دارد. نورمحمدی (۱۳۷۵) در پژوهش خود بهطور آزمایشی تأثیر راهبردهای شناختی را در کارآمدی نوشتاری، بر روی نمونه ۲۰ نفری از دانشآموزان پایه چهارم ابتدایی مبتلا به نارسانویسی، مورد بررسی قرار داد. نتایج نشان داد که آموزش

راهبردهای شناختی (راهبرد خود آموزشدهی و راهبرد تصحیحی) در پیشرفت کمّی و کیفی انشا تأثیر مثبت داشته است.

در زمینه روشهای آموزش بیان نوشتاری می توان به روش سنتی که در اغلب مراکز آموزشی متداول است، اشاره کرد. در این روش، معلم، ابتدا یک یا چند موضوع را انتخاب می کند و از دانش آموزان می خواهد تا در مورد آن موضوع چندین سطر بنویسند. سپس چند دانش آموز انشای خود را در کلاس می خوانند و معلم هم نمرهای را برای ایشان در نظر می گیرد. در این شیوه، بیشتر بر محصول نگارش تأکید می شود تا بر فرایند آن. روش دیگر، ارائه الگوهای نوشتاری است. در این روش، معلم با ارائه نوشته هایی از دانش آموزان می خواهد نسبت به تکمیل، تفسیر، ساده کردن جمله ها و داستانها اقدام کنند (آوانسیان، ۱۳۷۷).

آموزش راهبردهای شناختی در نوشتن (مدل انگلرت)، برنامهای تحلیلی است که در آن، هم به حمایت از دانش آموزان با ناتوانی یادگیری توجه شده است و هم به معلمان در ادراک بهتر همه ویژگیهای فرایند نوشتن. این برنامه از طریق راهبردهای برنامه ریزی، سازمان دهی، نوشتن، ویرایش و اصلاح انجام میشود، این راهبردها معمولاً به وسیله نویسندههای ماهر به کار گرفته می شود (انگلرت، نویسندههای ماهر به کار گرفته می شود (انگلرت).

با توجه به اینکه تحقیقات انجام شده در این زمینه نشان دهنده تأثیر آموزش راهبردهای شناختی بوده است، این پژوهش به دنبال بررسی این مسئله است که آیا آموزش راهبردهای شناختی (برنامهریزی، سازمان دهی، نوشتن، ویرایش و اصلاح) بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مبتلا به ناتوانی یادگیری در

زمینه بیان نوشتاری تأثیر دارد و اگر جواب مثبت است، آیا در هر دو جنس به یک میزان است. برای رسیدن به این هدف دو فرضیه تدوین شده است:

۱) آموزش راهبردهای شناختی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مبتلا به ناتوانی یادگیری در زمینهٔ بیان نوشتاری تأثیر دارد.

۲) آموزش راهبردهای شناختی در دانش آموزان دختر و پسر مبتلا به ناتوانی یادگیری در زمینهٔ بیان نوشتاری به یک اندازه مؤثر است.

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه گیری

از بین ۴۸۰ نفر دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی با مشکل اختلال یادگیری در نوشتن ۲۰ نفر به عنوان گروه نمونه انتخاب شدند، ۱۵ دختر و ۱۵ پسر به صورت تصادفی در گروه آزمایش و ۱۵ دختر و ۱۵ یسر به صورت تصادفی در گروه کنترل قرارگرفتهاند.

ابز ار

۱) پرسشنامه تحلیل محتوای بیان نوشتاری: پرسشنامه بیان نوشتاری دانش آموزان براساس پنج خرده فرایند (برنامه ریزی، سازمان دهی، نوشتن، ویرایش، اصلاح و بازبینی) تدوین شده است که به صورت کمّی نمره گذاری می شود. این پرسشنامه دارای ۲۱ سؤال است که برای تحلیل محتوای بیان نوشتاری به کار می رود. پنج خرده فرایند مذکور را انگلرت (۱۹۹۰) برای آموزش راهبردهای شناختی در نوشتن طراحی کرده است. همسانی درونی این نوشتن طراحی کرده است. همسانی درونی این پرسشنامه از طریق آلفای کرونباخ ۲۸/۰ به دست آمده است (آدمزاده، ۱۳۸۰).

Y) آزمون گودیناف: در پژوهش حاضر از نتایج این آزمون به منظور همتا کردن آزمودنیها از نظر هوشی استفاده شد. از این آزمون در سازمان آموزش و پرورش استثنایی برای سنجش هوش دانش آموزان استفاده می شود.

۳) آزمون راتر: آزمون راتر به منظور ارزیابی وضعیت رفتاری و عاطفی دانش آموزان استفاده شد. ضریب پایایی این پرسشنامه با روش آزمون مجدد و با فاصله زمانی ۳ تا ۵ ماه ۸۸/۰ بوده است. این ضریب، نشاندهندهٔ ثبات نمره گذاری پرسشنامه است (لیل آبادی، ۱۳۷۵).

3) خرده آزمون خواندن و نوشتن: ایس خرده آزمونها، قسمتی از آزمون پیشرفت تحصیلی فارسی در دوره ابتدایی پایه پنجم است که گروه پژوهشی اندازه گیری و ارزشیابی آموزشی (۱۳۷۷) آن را تهیه و تدوین کرده است. هدف از اجرای آزمون ایس است که تشخیص دهد آیا دانش آموزان در خواندن و املای فارسی (نوشتن) مشکل دارند یا خیر.

آزمون سنجش پیشرفت املای فارسی دانش آموزان پایه پنجم ۱۰ خرده آزمون و یک پاسخنامه ۷۸ سؤالی دارد که شامل دو فرم الف و ب است. در این تحقیق از فرم ب استفاده شد. این آزمون را می توان به صورت فردی و یا گروهی اجرا کرد. در این تحقیق از دو خرده آزمون خواندن و نوشتن (املای فارسی) استفاده شده است.

ضریب اعتماد این آزمون از طریق آلفای کرونباخ برابر با ۸۹/۰ به دست آمده است. اعتبار آزمون از طریق دونیمه کردن و ضریب اعتماد، با فرمول گاتمن ۱۸/۰ ارزیابی شده است (گروه پژوهش و اندازه گیری پژوهشکده تعلیم وتربیت، ۱۳۷۷). علاوه بر این، روایی محتوایی و روایی ملاکی آزمونها از طریق

همبستگی بین نمرههای این آزمونها با نمره امتحانات سه ماههٔ دوم دانش آموزان مورد مطالعه (بهعنوان متغیر ملاک) محاسبه شد. همبستگی نمره آزمون با نمره املا ۲۳٪، با نمره انشا ۶۵٪، با نمره قرائت فارسی ۶۹٪ و با معدل ثلث دوم ۰۵٪ بوده است(گروه پژوهش و اندازه گیری پژوهشکده تعلیم و تربیت، ۱۳۷۷).

خرده آزمون نوشتن به دو صورت تدوین شده است: در نوع اول، پرسشها به صورت جملههایی است که در هر جمله، املای یکی از کلمهها غلط است و آزمودنی باید کلمه غلط را از بین گزینههای مطرح شده برای هر سؤال تشخیص دهد. در نوع دوم، ۱۶ سؤال وجود دارد که در هر سؤال چهار کلمه، با معنی آنها نوشته شده است. آزمودنی می بایست در هر پرسش، کلمهای را که با املای غلط نوشته شده، پیدا کند و علامت بگذارد. ضریب اعتماد این خرده آزمون از طریق آلفای کرونباخ ۰۸/۰ برآورد شده است (گروه پژوهش واندازه گیری پژوهشکده تعلیم و تربیت، ۱۳۷۷).

۵) آزمون محققساخته: وضعیت نمرات دانش آموزان و پیشرفت تحصیلی آنها به وسیله آزمون محققساخته در دروس ریاضی و علوم به صورت پیش آزمون و پس آزمون ارزیابی شده است.

هر یک از دروس علوم و ریاضی در پیش آزمون و پس آزمون ۲۰ سؤال دارد. برای به دست آوردن روایی سؤالات، از پنج آموزگار برجسته، از طریق مشورت با گروه آموزش ابتدایی شهرستان دعوت به عمل آمد. سپس از آنها خواسته شد تا هرکدام ۲۰ سؤال برای دروس ریاضی و علوم در دو مرحله با توجه به حجم کتاب طراحی کنند. بعد از این مرحله از پنج آموزگار دیگر پایه پنجم ابتدایی، که هم از لحاظ روش تدریس و هم از نظر سابقه برجسته بودند دعوت به عمل آمد تا از بین این ۱۰۰ سؤال در هر

درس ۲۰ سؤال را انتخاب کنند؛ به صورتی که کل محتوای کتاب را تا آنجا که تدریس شده است در برگیرد؛ بنابراین سعی شده است که از ایس طریق، روایی سؤالات در پیش آزمون و پس آزمون دروس علوم و ریاضی مورد ارزیابی قرار گیرد.

اعتبار سؤالات پیشرفت تحصیلی در دو درس علوم و ریاضی در پیش آزمون و پس آزمون با روش دونیمه کردن به دست آمده است. در ایس روش، ابتدا آزمون در مورد گروه نمونهای از آزمودنیها اجرا می شود. سپس آزمون به دو نیمهٔ مساوی تقسیم و هر نیمه آن جداگانه نمره گذاری می شود. ضریب همبستگی دو نیمهٔ آزمون، شاخصی از اعتبار هر یک از دو نیمهٔ آن است؛ بنابراین، ضریب اعتبار به دست آمده با استفاده از روش دونیمه کردن آزمون و روش همبستگی سؤالات زوج و فرد از طریق فرمول اسپیرمن براون به شرح زیر است:

اعتبار درس علوم (پیش آزمون) ۰/۸۰ به دست آمده است.

اعتباردرس علوم (پس آزمون) ۰/۷۸ بـهدست آمـده است.

اعتبار درس ریاضی (پیش آزمون) ۰/۸۲ به دست آمده است.

اعتبار درس ریاضی (پس آزمون) ۰/۸۳ به دست آمده ست.

روش اجرا

در انجام این تحقیق، ابتدا میوضوع تیوصیف زمستان با توجه به سن و فهم دانش آموزان و نظر معلم، به ٤٨٠ نفر از دانش آموزان پایه پنجم به عنوان پیش آزمون بیان نوشتاری ارائه و تحلیل شد. سپس آزمونهای راتر، خواندن و نوشتن و گودیناف در

اختیار دانش آموزان قرار گرفت. همین طور، نمرات درس علوم و ریاضی و انسای آنها در ثلت اول بررسی و مشخص شد که نمرات آنها در هر سه درس، پایین تر از سطح مورد انتظار نسبت به همسالان خود است. همچنین مشخص شد که معلمان این دانش آموزان آنها را در زمینهٔ بیان نوشتاری و دیگر دروس بسیار ضعیف توصیف می کنند. در ضمن، آزمون پیشرفت تحصیلی دروس ریاضی و علوم که محقق ساخته بود، بر روی دانش آموزان اجرا شد.

آزمون گودیناف نیشان داد که بهرهٔ هوشی دانش آموزان مورد بررسی ۹۰ به بالا است و براساس کارت بهداشت و شناسنامه سلامت، دانش آموزان سالم بودند. علاوه بر این، ارزیابی این دانش آموزان از نظر رفتاری و عاطفی با آزمون راتر، مشکلی را از نظر عاطفی و رفتاری در آنها نشان نداد. این دانش آموزان برای تعیین مشکلات خواندن و نوشتن به وسیله آزمون مورد نظر ارزیابی شدند. آزمودنیها بهطور تصادفی به دو گروه آزمایش و گواه، (هرکدام شامل ۳۰ دانش آموز) تقسیم شدند. گروه آزمایش به مدت مدت گرفتند و ۳ ماه پس از آموزشهای لازم، آزمون بیان گرفتند و ۳ ماه پس از آموزشهای لازم، آزمون بیان نوشتاری و آزمون پیشرفت تحصیلی بسر روی دانش آموزان اجرا شد.

شيوه آموزش

طی پنج مرحله راهبردهای نوشتن به آزمودنیهای گروه آزمایش، آموزش داده شد که در هر یک:ابتدا مربی به توضیح مفاهیم و اهداف هر مرحله میپردازد، سپس پرسش و پاسخ بین مربی و دانش آموزان انجام و ضمن ارائهٔ تکالیف مربوط به دانش آموزان راهبردهای مورد نظر تکرار و تمرین میشود.

در پایان دانش آموزان از کار خود ارزشیابی به عمل آوردند و در گروه بازخورد لازم و تشویق دریافت کردند.

اهداف و آموزشهای پیگیری شده در هر مرحله مطابق الگوی انگلرت عبارتاند از:

١- مرحلة برنامهريزى

از دانش آموزان پرسیده می شود که «مطلب را برای چه کسی می نویسند؟»

هدف - «چرا این متن را مینویسند»؟ «خواننده چرا آن را میخواند؟»

«آیا از نوشته خوشش خواهد آمد، چرا؟» «نامهای برای دوست خود بنویسید» «در نوشتهای برای مدیر مدرسه مشکلات خود را بگویید» «از زحمات مادر خود تشکر کنید» و ...

-فعال کردن دانش زمینهای در حیطه مورد نظر: «درباره موضوع نوشتن خود چه چیزهایی میدانید؟ چه چیزهایی لازم است بدانید؟ چطور می توانید مطالب بیشتری جمع آوری کنید؟ آیا باید فقط مطالبی در این مورد خوانده باشید؟ یک موضوع جدید و ناشناخته را چطور معرفی می کنید؟

۲- مرحله سازماندهی

اولویت بندی ایده ها: مشکلات بهداشتی مدرسه خود را به ترتیب اهمیت فهرست کنید.

گروهبندی و سازماندهی اطلاعات: میده مدورد علاقه شما چیست؟ اول از خوراکیها شروع کنید، بعد میوه ها را دسته بندی کنید و ویژگیهای مهم مثل طعم، رنگ، بو یا خاصیت را مطرح کنید و بگویید میده مورد نظر شما چرا بهتر از بقیه است؟

مقايسه و تحليل تفاوتها و شباهتها: «چهار فصل

سال ازچهنظر به هم شبیهاند و چرا باهم فرق دارند؟» نواندیشی: «اگر آسمان صورتی بود ...» «اگر روزی تمام ماشینها خراب شوند ...» ضرب المثل خواهی نشوی رسوا همرنگ جماعت شو را به زبان ساده برای خواهر یا برادر کوچکتر خود توضیح دهید، درباره مادر چند بیت شعر یا جمله زیبا

٣- مرحله نوشتن

جمع آوری کنید.

با در نظر گرفتن هرچه تا به حال یاد گرفتهاید، درس علوماجتماعی خودرا خلاصه و پیشنویسکنید.

وسایل موجود در کلاستان را از نظر جنس مواد تقسیمبندی و معرفی کنید (طبقههای کلی تا گروههای جزئی).

با مشورت در گروه خود، بنویسید چطور می توانیم به ناظم مدرسه خود در رعایت مقررات کمک کنیم؟

٤- مرحله ويرايش

نوشته خود را بخوانید، اگر موضوعی مبهم است آن را توضیح دهید.

آیا هدف اولیه (قبل از شروع نوشتن) به دست آمده است؟ اگر به جای خواننده مطلب باشید، (معلم، ناظم، مادر یا غیره) منظور نویسنده را کاملاً می فهمید؟ کجا نیمه تمام یا مبهم است؟

صفتها یا قیدهای به کار رفته در متن را دوباره نگاه کنید، آیا در جای خود قرار دارند؟

٥- مرحله اصلاح نوشته:

مطلب خود را با خط خوانا و تمیز پاکنویس کنید. آیا نوشتهٔ شما پاراگرافبندی شده و به هم

مربوط است؟

تغییرات مرحله قبل را انجام دهید، آیا نوشته تان از نظر املایی صحیح است؟ از نظر علامت گذاری و دستور چطور؟

روش تجزیه و تحلیل دادهها

برای تجزیه و تحلیل دادهها از روش تحلیل واریانس یکراهه و آزمون توکی استفاده شده است.

بافتهها

فرضیههای دوگانه تحقیق یعنی "آموزش راهبردهای شناختی در پیشرفت تحصیلی دانشآموزان با ناتوانی در بیان نوشتاری تأثیر دارد." و "آموزش راهبردهای شناختی در دو جنس(دختر و پسر) به یک اندازه در پیشرفت تحصیلی دانشآموزان با ناتوانی یادگیری در زمینه بیان نوشتاری تأثیر دارد." از طریق تحلیل واریانس به شرح زیر آزمون شد:

جدول ۱- نتایج تحلیل واریانس یکراهه برای مقایسه نمرات تفاضل پیش آزمون ـ پس آزمون پیشرفت تحصیلی (درس ریاضی و علوم) گروه آزمایش و گروه گواه

سطح معناداریP	مقدار F	میانگین م ج ذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	منبع تغییرات
•/•••1	W•/07	757/+5	٣	1979/17	بين گروهها
		۲۱/۰٤	٥٦	1174/47	درون گروهها
			٥٩	W1 + V/E +	کل

همان طور که در جدول ۱ مشاهده می شود، بین گروه آزمایش و گواه از لحاظ نمرهٔ تفاضل پیش آزمون بیسرفت تحصیلی (درس ریاضی و علوم) تفاوت معناداری وجود دارد (۲۰۰۰۱) بنابراین فرضیه اول تأیید می شود. به

دنبال این تحلیل، تحلیل تعقیبی توکی انجام شد که نتایج آن در جدول ۲ نشان داده شده است.

جــدول ۲- نتایج آزمون توکی برای مقایسه میانگین تفاضل نمرات پیشآزمون- پسآزمون پیشرفت تحصیلی (میانگین درس ریاضی و علوم) گروه آزمایش و گروه گواه

٤	٣	۲	١	ميانگين	گروهها	
11/// (•/•••1)	11/2.	I	I	11/A•	دختــران گــــروه آزمایش	1
11/77	1./94	I	I	11/44	پـــسران گــــروه آزمایش	۲
-	ı	-1·/9٣ (•/•••1)	-11/£• (•/•••1)	٠/٤٠	دختــران گــــروه گواه	۲
_	Ι	-11/YV (•/•••1)	-11/VT (•/•••1)	7/7/	پـــسران گــــروه گواه	٤

تجزیه و تحلیل یافته ها (جدول ۲) مربوط به سؤال اول پژوهش مبنی بر اینکه آیا راهبردهای شناختی در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مبتلا به اختلال یادگیری در زمینه بیان نوشتاری تأثیر دارد، نشان می دهد که بین گروه آزمایش و گواه از لحاظ تفاضل نمره پیش آزمون _ پس آزمون پیشرفت تحصیلی (درس ریاضی و علوم) تفاوت معناداری در سطح (F=70.00) وجود دارد، بنابراین فرضیه اول تأیید می شود.

همان طور که در جدول ۲ مشاهده می شود، بین گروه آزمایش دختر و گروه گواه دختر و نسیز گروه آزمایش پسر و گروه گواه پسر تفاوت معناداری وجود دارد. بین دختران و پسران گروه آزمایش و نیز بین دختران و پسران گروه گواه تفاوت معناداری وجود ندارد. این امر به خوبی نشان دهندهٔ آن است که مداخلهٔ آزمایشی، تأثیر یکسانی بر هر دو جنس دارد، در نتیجه فرضیه دوم نیز تأیید می شود.

بحث و نتیجه گیری

نتایج پژوهش نشان داد که آموزش راهبردهای شناختی به دانشآموزان دارای اختلال و ناتوانی یادگیری در زمینه بیان نوشتاری می تواند عملکرد تحصیلی آنها را در دروس ریاضی و علوم بهبود بخشد.

دانش آموزانی که با استفاده از مدل انگلرت آموزش دریافت کرده بودند، توانستند عملکرد بهتری نسبت به گروه گواه از خود ارائه دهند. افراد گروه دریافتکنندهٔ آموزش توانستند دانش و اطلاعات خود را به شکل بهتری سازمان دهی کنند و در مرحله ارائه نوشتن، ناتوانی کمتری را تجربه و مطالب را آسان تر به روی کاغذ منتقـل کننـد. در مقابـل گـروه گـواه در نگارش تکالیف با دشواری بیشتری روبهرو شد و عملکرد آن ضعیف تر از گروه آزمایش بود. این نتیجه نشان میدهد که آموزش مدل انگلرت که به سازماندهی مطالب حافظهٔ برنامه ریزی و نوشتن در دانش آموزان دچار اختلال یادگیری کمک می کند، مى تواند تسلط اين دانـش آمـوزان را افـزايش دهـد و دستیابی به اهداف درسی را برای آنها میسر سازد. نتایج پژوهش حاضر با پژوهش گراهام و مکآرتـور (۱۹۹۵) همخوانی دارد. آنها در پژوهش خود به ایس نتیجه دست یافتند که آموزش راهبردهای شناختی به دانش آموزان دچار اختلال یادگیری، تأثیر مثبتی در نحوهٔ نگارش آنها دارد. این یافته همچنین با نتایج برخى ديگر از پژوهشها نظير پژوهش دلاپز و گراهام (۱۹۹۷)، گرستین ، کارنین و بلیک (۱۹۹۹)، پیچ، وث و گراهام (۱۹۹۹)، بای و کورنیک (۲۰۰۱)، لند(۲۰۰۲) و کوک و تورنس (۲۰۰٦) همخوانی دارد. نتایج این پژوهشها نشان میدهد که آموزش راهبردهای شناختی، می تواند کیفیت نوشتن مطالب را

در دانش آموزان دارای اختلال یادگیری بهبود بخشد و آنان را قادر سازد مطالب شناختی خود را بهتر سازماندهی کنند.

بشاورد (۱۳۷۹) نشان داد که آموزش راهبردهای شناختی موجب بهبود عملکرد حل مسئله ریاضی در دانش آموزان دچار عقبماندگی ذهنی شده است. در همین زمینه آدمزاده (۱۳۸۰) نیز نشان داد که آموزش راهبردهای شناختی به دانش آموزان مبتلا به ناتوانی یادگیری، تأثیر مثبتی بسر اصلاح نوشتار آنها داشته است.

در این پژوهش همچنین مشخص شد که بین دانش آموزان دختر و پسر در زمینه تأثیر آموزش راهبردهای شناختی تفاوت معناداری وجود ندارد و میانگینها به هم نزدیک است. این یافته با نتیجه پژوهش پاجارس، میلر و جانسون (۱۹۹۹) که نشان دادند دختران نسبت به پسران، نویسندههای برتری هستند، همخوانی ندارد.

در پایان می توان نتیجه گیری کرد، آموزش راهبردهای شدناختی راه حل کمک به کودکان نارسانویس است. با توجه به اینکه در این پژوهش، سعی شده که اکثر عوامل تأثیر گذار در نتیجه پژوهش، نظیر هوش، سن و اختلالات رفتاری کنترل شود، تفاوت به دست آمده در عملکرد دو گروه، نمایانگر موفقیت آمیز بودن آموزش راهبردهای شناختی است که باعث شده است تا عملکرد دانش آموزان گروه آزمایش بهبود یابد. با توجه به اهمیت نوشتن در نحوه تفکر، تکلم و شناخت محیط می توان توصیه کرد آموزشهای راهبردی جانشین شیوههای سنتی شود. با توجه به اینکه نتایج حاصل از تحقیق حاضر بر اساس جامعه محدودی به دست آمده است، در تعمیم نتایج تحقیق حاضر باید جانب احتیاط رعایت شود. می توان توصیه کرد تحقیق حاضر باید جانب احتیاط رعایت شود. می توان

مدارس ابتدایی پسرانه شهر تهران، پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبایی .

نورمحمدی، فرحناز (۱۳۷۵): تأثیر راهبردهای شناختی و رایانهای در کارآمدی نوشتاری نمونهای از کودکان نادرست نویس، پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی وعلوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبایی تهران.

Bai, W, Korinek , L.(2006). Motivating Students with Learning Disabilities School of Education, Curriculum and Instruction, Special Education.

Cooke, E., Torrance, M. (2006). *The Effects of Manipulating Planning Knowledge on Writing Quality in Primary – Age Writers*, Centre for Educational Psychology Research and Institute for Educational Policy Research, Staffordshire University.

DeLaPaz, S.Graham,S. (1997).Strategey instruction in planning: effects on the writing performance and Behavior of student with Learning disabilities. *Exceptional Children*, 63,167-181

Engelert, C. S. (1990). Unraveling the Mysteries of
Writing Strategy Instruction. InT. E. Scruggs &
B. Y. L. Wong(Eds.), *Intervention Research in Learning Disabilities*. New York Sprining –
Verlage.

Englert, C.S., Raphael, T. E., Fear, L., Anderson, L.

M. (1988). Student Metacognition Knowledge
about how to write informational texts.

ایسن پیژوهش را در سطحی وسیعتر و برای دانش آموزان با ناتوانیهای دیگر نیز انجام داد.

يادداشتها

- 1) Wenyu, B.
- 2) Korinek, L.
- 3) Torrance, M.
- 4) BlenkiSop, j.
- 5) Mackartor, C.
- 6) Page-Voth, V.

منابع

آدمزاده، فاطمه (۱۳۸۰): تأثیر آموزش راهبردهای شناختی در اصلاح نوشتاری دانش آموزان دارای ناتوانی یادگیری پایه پنجم ابتدایی شهرستان نجف آباد، پایاننامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران.

آوانسیان، اما (۱۳۷۷): نقیش آموزش راهبردهای فراشناختی بر دری مطلب و سرعت یادگیری دانش آموزان دختر مدارس روزانه مقطع راهنمایی شهر تهران، پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبایی. بشاورد، علی اکبر (۱۳۷۹): تأثیر آموزش راهبردهای شیاختی برعملکرد حل مسئله و ریاضی دانش آموزان عقب ماندهٔ ذهنی، پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبایی.

گروه پژوهش و اندازه گیری و ارزشیابی آموزشی، (۱۳۷۷): آزمون پیشرفت تحصیلی زبان فارسی دوره ابتدایی و راهنمایی تحصیلی، راهنمایی اجرا، نمره گذاری و تفسیر، تهران پژوهشکده تعلیم و تابت.

لیل آبادی، لیدا (۱۳۷۵): بررسی و مقایسه ویژگیهای شخصیتی و شیوههای فرزند پروری مادران دانش آموزان عادی و مبتلا به اختلال سلوکی در

- Learning Disability Quarterly, 11, 18-46.
- Englert, C. S., Dunsmore, K. (2002). A diversity of teaching and learning paths: Teaching writing in situated activity. *Social Constructivist Teaching*, 9: 81-130
- Fletcher, J.M.,et al. (2002). Assessment of Reading and Learning Disabilities: A Research Based
   Intervention Oriented Approach, *Journal of School Psychology*, 40, 27–63
- Graham, S. Macarthur, C.Schwartz, S. (1995).

  effects of Goal setting and procedural facilitation on the revsing behavior and Writing performance of students With Writing and learning problems. *Journal of Educational psychology*, 87,230-240.
- Graham, S.Macartur, Ch., Schwartz, SH., Page-Voht, V. (1992). Improving the composition of student with learning disabilities using a strategy involving product and process goal setting, *Exceptional Children*, 22,322-335.

- Gersten, R., Carnine, D., Blake, G. (1999). Story grammar: An approach for prompting at-risk secondary student, comprehension of literature. *Elementary School Journal*. 91.19-42.
- Land, S. (2002). Writing with Power, Training and
  Technical Assistance Center, college of
  William and Mary School of Education,
  http://www.wm.edu/ttac/articles/teaching/writi
  ngwithpower.html
- Pajares. F., Miller, M. D., Johnson. M. J. (1999). gender differences in writing self-beliefs of elementary school student. *journal of Educational psychology*, 41,50-61.
- Page- Voth, V. Graham, S. (1999). Effects of goal setting and strategy use on the writing performance and self-efficacy of student with writing and learning problems. *Journal of Educational psychology*, 91.230-240.
- Wong, B.Y. Wong, R., Blenkinsopp, J.(1989).

  Cognitive and Met cognitive strategies.

  Learning Disability Quarterly, 12,300-322.

بررسی برنامهٔ درسی تربیت بدنی دانش آموزانِ کم توان ذهنی از دیدگاه کارشناسان *

داريوش خواجوى**!، دكتر سيد شمس الدين هاشمى مقدم"، دكتر حسن خلجي ً

پذیرش نهایی: ۸۷/۴/۹

تجدید نظر: ۸۷/۱/۲۷

تاریخ دریافت: ۸۶/۸/۲۳

چکیده

هدف: هدف این تحقیق، بررسی برنامهٔ درسی تربیت بدنی دانش آموزانِ کم توان ذهنی است. روش: روش این تحقیق، پیمایسشی از نوع توصیفی است. جامعهٔ آماری تحقیق، براساس جدول تعیین حجم نمونهٔ است. جامعهٔ آماری تحقیق ۳۷۵ نفر از کارشناسان آموزش و پرورش استثنایی استان مرکزی است. ۱۹۷ بود. برای تحلیل دادهها از محاسبهٔ فراوانی، درصد و مورگان، به صورت تصادفی خوشهای انتخاب شدند. ابزار گردآوری دادهها پرسشنامه با پایایی ۴۰، بود. برای تحلیل دادهها از محاسبهٔ فراوانی، درصد و آزمونهای خی دو و کروسکال – والیس استفاده شد. یافتهها: تحلیل دیدگاههای کارشناسان آموزش و پرورش استثنایی استان مرکزی نشان میدهند که وضعیت تعریف و تدوین اهداف درس تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی بسیار نامطلوب(۴۰/۶٪)، وضعیت محتوای رسمی (۴۰/۶٪) و دانش تخصصی معلمان تربیت بدنی (۳۴/۳٪)، نامناسب و نامطلوب غیررسمی (۴۳/۶٪) این درس نامناسب، شیوهٔ تدریس درس تربیت بدنی را با نیازهای دانش آموزان کم توان ذهنی متناسب و کافی نمی دانند (۴۸/۶٪)، مهم تربیت بدنی را امکارهای اصلاحی برنامهٔ درسی تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی از دیدگاه کارشناسان، ۱) تعریف و تدوین فلسفه و اهداف درس تربیت بدنی، ۲) ته دری نیروی متخصص تربیت بدنی استثنایی عنوان شده است. کتاب درسی، جزوهها، و لوحهای آموزشی و کمک آموزشی تربیت بدنی، ۳) به کارگیری نیروی انسانی متخصص تربیت بدنی استثنایی، و نظارت بر کشن اجرای این درس، مهم ترین پیشنهادهای این تحقیق هستند.

واژههای کلیدی: تربیت بدنی، مدارس استثنایی، دانش آموزان کمتوان ذهنی

مقدمه

بر اساس بیانیهٔ حقوق افراد کیمتوان ذهنی دفتر کمیسرِ عالی حقوق بشر ۲، ۱)این افراد تا حد ممکن، همچون سایر انسانها، دارای حق هستند. ۲) افراد کم توان ذهنی، حق مراقبت پزشکی و فیزیوتراپی مناسب و حق تربیت، آموزش، بازتوانی و راهنمایی را دارند به طوری که آنها را قادر سازد تا توانایی و توان

بالقوهٔ خود را توسعه دهند. ۳)افراد کم توان ذهنی حق دارند در امنیت اقتصادی به سر برند و از استانداردهای زندگی برخوردار باشند. ۴)افراد کم توان ذهنی در صورت امکان، باید با خانواده و اولیای خود زندگی کنند و در شکلهای مختلف زندگی اجتماعی شرکت کنند.

^{*} این پژوهش با تصویب و حمایت مالی سازمان آموزش و پرورش استان مرکزی در سال ۱۳۸۶ انجام شده است.

^{**}۱- **نویسنده رابط**: مربی گروه تربیت بدنی دانشگاه اراک ۱-۸۶۱-۳۲۵۵۶۹۶

۲- استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه اراک

بهعلاوه، فراهم کردن امکانات تعلیم و تربیت یکسان برای همهٔ کودکان جامعه، از اصول مسلّم نظامهای آموزشی دنیاست(خضرلو، ۱۳۸۲). بنا بر این، «جوامع همواره در پی این هستند تا شکاف موجود بین نیازهای ویژه و عادی را از نظر آموزش و ارتباطات اجتماعی، به حداقل برسانند» (خضرلو، ۱۳۸۲). امّا با وجود اینکه «ضرورت برخورداری از تعلیم و تربیت رسمیبرای همهٔ کودکان اعم از عادی و استثنایی بر کسی پوشیده نیست» (خضرلو، ۱۳۸۲، به نقل از کتی شولتز ستوت)، منابع علمی اذعان دارند که «در روند رشد و توسعهٔ تساوی امکانات آموزشی برای همگان، غالباً به معلولین توجه کافی نشده است» (هالیس، ۱۳۷۵).

یکی از حوزههای مهم تعلیم و تربیت، تربیت بدنی است که نقش مهمی در تحقق اهداف تعلیم و تربیت ایفا می کند (جوادی پـور و همکـاران، ۱۳۸۵). در واقع، «تربیت بدنی، بخش مهمی از تعلیم و تربیت است که از طریق حرکت و فعالیتهای بدنی، جریان رشد در همهٔ ابعاد وجود انسان را تـسهيل مـيكنـد و باعث شکوفایی استعدادهای مطلوب می شود» (جوادی پور و همکاران، به نقل از امیرتاش، ۱۳۷۲) و در صورت بی توجهی به آن، رشد همه جانبهٔ افراد، ناقص و ناتمام خواهد بود. قانون عمومي ١٤٢-٩۴ ايالت متحده امریکا (مصوبه ۱۹۷۵) تربیت بدنی را الف) آمادگی جسمانی و حرکتی؛ ب)مهارتها و الگوهای حرکتی پایه؛ ج)مهارت در ورزشهای آبی، حرکات موزون، و بازیهای انفرادی و گروهی، و ورزشها (شامل ورزشهای بین بخشی ٔ و ورزشهای مربوط به دورهٔ زندگی (آیچستد و لاوی، ۱۳۷۸). تربیت بدنی از این جهت که برنامهای است که فرصتهایی را برای یادگیری مهارتهای حرکتی

فراهم می سازد، در برنامهٔ درسی مدارس، منحصر به فرد است (فوکس، کویر و مککنا، ۲۰۰۴).

از بین دانش آموزان مشغول به تحصیل در هر كشور، عداهاى را دانش آموزان استثنايي تشكيل می دهند که تعداد چشمگیری از این دانش آموزان، به کمتوانی ذهنی مبتلا هستند. «افراد کمتوان ذهنی حدود ۱/۵ تا ۲/۵ درصد کل جامعه را شامل میشوند که اکثر آنها قادر به گذران زندگی طبیعی هستند» (آیچـستد و لاوی، ۱۳۷۸). برخـی منـابع، شـیوع کـم توانی ذهنی ٔ را در ۳ درصد جمعیت هر جامعه برآورد کردهاند (هاشمی و نوربخش، ۱۳۸۵). براساس آمار اعلام شده از سوی مدیریت آموزش و پرورش استثنایی استان مرکزی، حدود سه چهارم(۷۵ درصد) از دانش آموزان مدارس استثنایی، کمتوان ذهنی $^{
m V}$ هستند(مدیریت آموزش و پروش استثنایی استان مرکزی، ۱۳۸۵) که این فراوانی بالا، توجه بیشتر و اندیشیدن تمهیداتی اثربخش تر در تعلیم و تربیت این دسته از دانش آموزان را می طلبد.

بر اساس گزارش انجمن امریکایی کم توانی ذهنی (AAMR)، ^۸ کم توانی ذهنی، ناتوانیای است که پیش از ۱۸ سالگی اتفاق میافتد و مشخصهٔ آن، محدودیتهای فراوان در کارکردهای هوشی و رفتار انطباقی است که در مهارتهای انطباقی ادراکی، انطباقی است که در مهارتهای انطباقی ادراکی، اجتماعی، و عملی بروز می کند(انجمن امریکایی عقبماندگان ذهنی، ۲۰۰۲). کودک کم توان ذهنی از ظرفیتهای حسی – حرکتی، آگاهی بدنی، تعادل ایستا و در پویا، و هماهنگی حرکات عمده و ظریف، با مشکل پویا، و هماهنگی حرکات عمده و ظریف، با مشکل مواجه است. زمان واکنش کودک کم توان ذهنی، از کودک طبیعی کُندتر است. تجربهٔ موفقیت آمیز در حرکات و بازیها برای او ضروری است و مشارکت در

برنامههای ورزشی، زمینهٔ خوبی بـرای پـذیرش آنهـا در بین سایر دانش آموزان فـراهم مـی آورد» (رمـضانینــژاد، ۱۳۸۲).

پژوهشهای علمی نشان داده است که افراد مبتلا به عقبماندگی ذهنی می توانند از مزایای برنامههای سیستمی ورزش و تربیت بدنی در حیطهٔ رشــد و نمــو جسمانی، مهارت حرکتی، و سلامت عمومی بهرهمند شوند و از این رهگذر، با موفقیت از عهدهٔ انجام اعمال روزمره مانند مهارتهای شغلی و فعالیتهای اوقات فراغت برآیند. مزایای شناختی این برنامهها افزایش آگاهی از اصول حرکتی با رعایت قوانین ایمنی و درک قوانین و شیوههای بازی و ورزشهاست. در حیطهٔ عاطفی، کسب تجارب موفق در حین فعالیت بدنی، موجب تقویت اعتماد به نفس افراد می شود. افراد مبتلا به عقبماندگی ذهنی می توانند از طریق بازی و ورزش، استفادهٔ مفید از اوقات فراغت و نحوهٔ تعامل بــا دیگران را به شیوهٔ جامعه یسند بیاموزند. به طور کلی، فعالیت بدنی بخشی ضروری برای بهبود کیفیت کلی زندگی برای همهٔ اشخاص و از جمله افراد مبتلا به عقبماندگی ذهنی است و مایهٔ تأسف است که غالباً مزایای فعالیت بدنی برای افراد مبتلا به کم توانی ذهنی نادیده گرفته می شود (آیچستد و لاوی، ۱۳۷۸).

مدارس، محیطهایی کلیدی برای توسعهٔ فعالیتهای بدنی هستند(فرکلاو و استراتون،۲۰۰۶ به نقل از مرکز کنترل بیماری، ۱۹۹۷؛ بخش تندرستی، ۲۰۰۴؛ بخش تندرستی و خدمات انسانی ایالات متحده، ۲۰۰۰) زیرا دانش آموزان حدود ۴۰ تا ۴۵ درصد ساعات زمان بیداری خود را در آنها می گذرانند(فرکلاو و استراتون،۲۰۰۶ به نقل از فُکس، کوپر، و مک کِنا، استراتون،۲۰۰۶ به طور ویژه، تربیت بدنی می تواند برای دانش آموزان مهم باشد؛ زیرا در فعالیتهای بدنی منظم

و مناسب به لحاظ رشدی، شرکت می کنند. گربین و پنگرازی (۲۰۰۳، ص. ۱۶) معتقدند "برنامههای تربیت بدنی منظم (ترجیحاً روزانه) باید میزانِ زمان زیادی از فعالیت را فراهم آورد (۶۰ دقیقه در روز)." به علاوه، شواهد دیگر اظهار می دارد تربیت بدنی می تواند نقش مهمی را در افزایش مشارکت کودکان در فعالیتهای بدنی بهبود دهندهٔ سلامتی ایفا کند (فرکلاو و استراتون، ۲۰۰۶ به نقل از مک کنزی و همکاران.، استراتون، ۲۰۰۶ به نقل از مک کنزی و فوکت، ۱۹۹۷). با وجود این، سطوح فعالیت در برنامههای تربیت بدنی، و مود این، سطوح فعالیت در برنامههای تربیت بدنی، عوامل محیطی تمایل دارد که درون و بین کلاسها، به طور قابل توجهی متغیّر باشد (فرکلاو و استراتون، ۱۹۹۶).

به دلیل فراوانی بالای دانش آموزان کم توان ذهنی مدارس استثنایی استان مرکزی و نقش و کارکرد فعالیت بدنی و ورزش در این دانش آموزان، محققین بر این شدند تا تأکید خود را بر عوامل مؤثر در برنامهٔ درسی تربیت بدنی در مدارسِ ایسن گروه از دانش آموزان متمرکز سازند.

از بین عوامل مؤثر در برنامهٔ درسی تربیت بدنی در مدارس، معلم تربیت بدنی، اوّلین و مهمترین نیاز آموزشی در برنامههای تربیت حرکتی و ورزشی است (رمضانی نژاد، ۱۳۸۲). منظور از معلّم تربیت بدنی در این تحقیق، معلّمان رسمی، پیمانی، و حقالتدریس، اعم از دانش آموختهٔ تربیت بدنی یا سایر رشتههاست که مشغول به تدریس درس تربیت بدنی برای دانش آموزان کم توان ذهنی هستند. منابع علمی در این باره اذعان دارند که «گرچه برخی سطوح تبحّر باره اذعان دارند که «گرچه برخی سطوح تبحّر مهارتهای حرکتی بدون مداخله توسعه می یابد، معلّم تربیت بدنی، در آموزش مهارتهای حرکتی که برای

مشارکت در فعالیتهای سازمانیافته و مهارتهای زندگی روزانه مفید خواهند بود، نقشی اساسی را ایفا می کنند(استراتن، ۱۹۹۶). یافته های پژوهشی در این زمینه، بر کمبود معلم متخصص تربیت بدنی و ضرورت وجود معلم متخصص تربیت بدنی در مدارس استثنایی تأکید دارند(نامدار و شادرام، ۱۳۷۸ و مستمی، ۱۳۷۶). به علاوه، «یافتههای پژوهشی، بی انگیزگی، بی علاقگی، و نبود گرایش مثبت به درس تربیت بدنی در بین دانش آموزان را ناشی از به روز نبودن معلمان و بی توجهی آنها به نیازهای جدید مدارس و دانش آموزان ذکر کرده اند. همچنین، یکسان بودن آموزش معلمان در مقاطع گوناگون که بر ناکارآمدی آنها می افزاید، از دیگر دلایل این موضوع عنوان شده است» (ذوالاکتاف و همکاران، ۱۳۸۳).

از دیگر مشکلات اجرایی درس تربیت بدنی در مدارس استثنایی می توان به مشخص نبودن اهداف این درس(رستمی، ۱۳۷۶)، نبود محتوای مشخص و مدوّن (نامدار و شادرام، ۱۳۷۸)، و کافی نبودن میزان ساعات تعیین شده برای درس تربیت بدنی مدارس استثنایی (محمداسماعیل و همکاران، ۷۵-۱۳۷۴) اشاره کرد. منظور از تدوین و تبیین اهداف، تعریف اهـداف آموزشى درس تربيت بدنى دانش آموزان كمتوان ذهنى است که بایستی کارشناسان آن را زیر نظر مسئولین آموزش و پرورش استثنایی در سطوح کشوری یا استانى انجام دهند و به همهٔ استانها و مناطق، ابلاغ شود. همچنین، محتوای درس تربیت بدنی در این تحقیق، یعنی همهٔ مواد، مطالب، و موضوعهایی که در زمینهٔ درس تربیت بدنی دانش آموزان کمتوان ذهنی، خواه به صورت رسمی (مدورن و ابلاغشده) یا غیررسمی (ارائه شده توسط معلّم این درس) در ساعات این درس برای دانش آموزان کم توان ذهنی

ارائه می شود. در این تحقیق، به مقدار زمانی که در هفته به درس تربیت بدنی اجباری دانش آموزان کم توان ذهنی اختصاص یافته است (دو ساعت در هفته)، میزان ساعات درس تربیت بدنی اطلاق شده است. ویسمه وضعیت برنامهٔ درسی تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی را نامطلوب می داند و اظهار می دارد که برنامهٔ درسی و محتوای آن برای دانش آموزان کم توان ذهنی، کمتر از نیمی از انتظارات را برآورده می کند (ویسمه، ۱۳۸۲).

لذا عوامل مؤثر در برنامهٔ درسی و متغیرهای مورد بررسی در این تحقیق عبارتاند از تدوین و تبیین اهداف درس تربیت بدنی، محتوای درسی(کتاب، جزوه، لوح آموزشی، غیره)، معلّمان تربیت بدنی، و کمیّت درس تربیت بدنی دانش آموزان کمتوان ذهنی. بر این اساس، طرح پژوهشی تدوین شد تا وضعیت عوامل مؤثر در برنامهٔ درسی تربیت بدنی دانش آموزان کمتوان ذهنی از دیدگاه مدیران، کارشناسان، و معلّمان تربیت بدنی مدارس استثنایی استان مرکزی بررسی شود.

با توجه به نوع پژوهش، در تحقیق حاضر پرسشهای زیر بررسی شده است:

۱) آیا از دیدگاه کارشناسان، برای درس تربیت بدنی دانش آموزان کمتوان ذهنی استان مرکزی، محتوای رسمی (اعم از کتاب، جزوه، و ...) وجود دارد؟

۲) از دیدگاه کارشناسان، وضعیت عواملِ آموزشی(تدوین و تبیین اهدافِ درس، محتوای درسی غیر رسمی، معلّمان تربیت بدنی – شیوهٔ تدریس، کاربرد اصول علمی، و دانش تخصصی – و تناسب کمیّت درس تربیت بدنی با نیازهای دانش آموزان

کمتوان ذهنی) درس تربیت بدنی دانش آموزان کمتوان ذهنی چگونه است؟

۳) براساس دیدگاه آزمودنیهای تحقیق، راهکارهای اصلاحی وضعیت موجود عوامل آموزشی درس تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی مدارس استثنایی استان مرکزی کداماند؟

روش جامعه، نمونه و روش نمونه گیری

از آنجا که این تحقیق، به بررسی وضعیت موجود درس تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی می پردازد، تحقیق پیمایشی و از نوع توصیفی است. جامعهٔ آماری تحقیق عبارت بودند از کارشناسان آموزش و پرورش استثنایی استان مرکزی که مجموع این جامعه، ۳۵۷ نفر برآورد شد. نمونهٔ آماری این تحقیق، براساس جدول برآورد حجم نمونه مورگان، (فلاوین و همکاران، به نقل از کرجس و مورگان، (فلاوین و همکاران، به نقل از کرجس و مورگان، ۱۹۷۰) ۱۹۷ نفر تعیین شد و روش نمونه گیری، خوشهای تصادفی بود (جدول ۱).

جدول ۱- توزیع فراوانی آزمودنیها به تفکیک سمَت، جنسیت، و شهرستان

	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·										_
جمع	كارشناسان				لَم	مع	مديران			/سمتو	
	مربی آموزشی		تربیتبدنی مربی توانبخشی مربی آموزشی		معاون		مدير		مجنس		
	مرد	زن	مرد	زن	مرد	زن	مرد	زن	مرد	زن	شهر /
117	١٨	۵۵	۵	1.4	٣	٣	۲	٣	۲	*	اراک
74	٩	17	٠	۶	١	١	١	۲	۲	٠	ساوه
11	۲	*	٠	۲	١	٠	•	١	١	٠	شازند
77	۴	٩	١	٣	١	*	١	١	۲	*	خمين
17	٣	٣	١	٣	•	١	•	•	١	٠	دليجان
٧	١	٣	٠	١		*	•	١	١	*	محلات
197	٣٧	۸۶	٧	٣٣	۶	3	۵	٨	٩	*	جمع

ابزار

ابزار اصلی جمع آوری داده های این تحقیق، پرسشنامهٔ محقق ساخته بود. پرسشنامه، پس از

مطالعات کتابخانهای و تدوین مبانی نظری، تهیه شد. این پرسشنامه شامل دو بخش الف)مشخصات فردی و ب)سؤالهای تحقیق بود. در پرسشنامهٔ مدیران و كارشناسان، بخش مشخصات فردى شامل ١٢ سؤال و بخش سؤالهای تحقیق شامل ۶۸ سؤال بود که متغیرهای این پرسشنامه عبارت بودند از: محتوای رسمی، محتوای غیر رسمی، کمّیّت درس، تـدوین اهداف درس، روش تدریس معلّمان، کاربرد اصول علمی از سوی معلّمان تربیت بدنی در ساعات تدریس این درس، و دانش معلّمان تربیت بدنی. همچنین در پرسشنامهٔ معلّمان تربیت بدنی، مشخصات فردی شامل ۱۰ سؤال و سؤالهای تحقیق شامل ۳۱ سؤال بود. متغیرهای این پرسشنامه عبارت بودند از: محتوای رسمی، محتوای غیر رسمی، کمیّت درس، و تدوین اهداف. متغیرهای این پرسشنامه، پس از مطالعات کتابخانهای مبانی نظری تحقیق و پژوهشهای انجام شده در این زمینه، انتخاب شدند. روایی محتوایی آنها را ۸ نفر از استادان گروههای آموزشی تربیت بدنی و علوم تربیتی دانـشگاه اراک ارزیـابی و تأیید کردند.

راهکارهای پیشنهادشده از طرف شرکت کنندگان در تحقیق، که در پایان سؤالهای مربوط به هر یک از فرضیهها ارائه شدند، ابتدا کُدگذاری و سپس، در دسته مربوط، دستهبندی شدند. پس از آن درصد هر دسته راهکار محاسبه شد. دلیل پایین بودن فراوانی برخی از مجموع راهکارها، پاسخ ندادن برخی از نمونههای تحقیق به این سؤالها و دلیل اصلی آن، باز- پاسخ بودن این سؤالها بود.

روش تحليل دادهها

دادههای تحقیق، به روش آمار توصیفی (توزیع

فراوانی، رسم جدول و نمودار) و آمار استنباطی (خی دو) تحلیل شد.

ىافتەھا

در اینجا، مهمترین یافتههای تحقیق در زمینهٔ تدوین و تبیین اهداف و چگونگی محتوای درس تربیت بدنی، شیوهٔ تدریس، کاربرد اصول علمی، دانش تخصصی، و شیوهٔ ارزشیابی درس از سوی معلّمان تربیت بدنی و نیز تناسب کمیّت درس با نیازهای دانش آموزان کمتوان ذهنی به صورت جدولها و نمودارها ارائه و توصیف می شود.

جدول ۲- دیدگاه آزمودنیها دربارهٔ محتوای رسمی درس تربیت بدنی دانش آموزان کمتوان ذهنی

جمع	معلمان	مديران	كارشناسان	آزم <i>و</i> دن <i>ی</i>	
					پاسخ
18	•	۴	١٢	فراواني	بلی
9/1	•/•	18	۸/۵	درصد	
18.	١.	71	179	فراواني	خير
9 • / 9	1	۸۴	91/0	درصد	
179	١٠	40	141	فراواني	جمع
1	1	1	1	درصد	

بر اساس جدول ۲، پاسخهای داده شده به وجود (بلی) یا فقدان (خیر) محتوای رسمی درس تربیت بدنی به ترتیب ۹/۱ % و ۹/۰ % است؛ یعنی بیش از ۹۰ درصد از نمونه ها، نبود محتوای رسمی را تأیید می کنند. تحلیل استنباطی نشان می دهد میان گزینه ها، براساس آزمون خی دو (۱۰۰/۰۰% % و % وجود دارد.

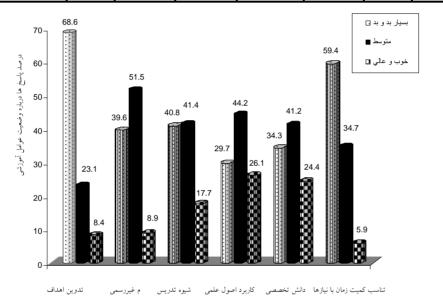
بر اساس جدول ۳ و نمودار ۱، آزمودنیهای پژوهش، تدوین اهداف درس تربیت بدنی و ورزش

دانش آموزان کم توان ذهنی را در آموزش و پرورش استثنایی کشور و استان مرکزی این گونه ارزیابی کردند: 8/4 خیلی بد و بد 177 متوسط، و 1/4 خوب و عالی توصیف کردند. تحلیل آماری استنباطی نشان می دهد میان گزینه ها، براساس آزمون خی دو نشان می دهد میان گزینه ها و 1-1-7 و 1-7-1 تفاوت معناداری وجو د دارد.

به علاوه، آزمودنیهای پژوهش براساس جدول T و نمودار T شیوهٔ تدریس معلّمان تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی را T بنیلی بد و بد، دانش آموزان کم توان ذهنی را T برابی متوسط، و T براساس آزمون خی دو T ده اند. تحلیل آماری نشان می دهد میان گزینه ها، براساس آزمون خی دو T دو T و T براساس آزمون خی دو T دارد.

تناسب کمّیت درس(زمان		مان تربیت بدنی	معلّ	محتوای درس <i>ی</i>	تدوین و	متغير	
اختصاص يافته) با نيازها	دانش تخصصی	کاربرد اصول علمی	شيوة تدريس	غیر رسمی	تبيين اهداف		گزینه و مقدار
1 • 1	40	41	۶۲	۶۷	٩٨	فراواني	بسیار کم (بسیار بد)
۵۹/۴	m4/m	Y9/V	۴۰/۸	٣٩/ ۶	۶۸/۶	درصد	و کم(بد)
۵۹	۵۴	۶۱	۶۳	۸۷	٣٣	فراواني	متوسط
44/ V	41/7	44/7	41/4	۵۱/۵	74/1	درصد	
1.	77	٣۶	77	10	17	فراواني	زيملد (خموب) و
۵/۹	74/4	78/1	\V/V	۸/٩	۸/۴	درصد	بسیار زیاد (عالی)
١٧٠	171	177	101	189	144	فراواني	~
1	١	1	1	1	1	درصد	جمع

جدول ۳- فراوانی و درصد فراوانی وضعیت عوامل آموزشی درس تربیت بدنی از دیدگاه آزمودنیها

عوامل آموزشی مؤثر در درس تربیت بدنی نمودار ۱ وضعیت عوامل آموزشی درس تربیت بدنی از دیدگاه آزمودنیها (درصد)

بر اساس جدول T و نمودار I، مشارکت کنندگان در پژوهش، دانش علمی معلم تربیت بدنی و ورزش دانش آموزان کم توان ذهنی را ایس گونه ارزیابی کردهاند: خیلی بد و بد T/۲٪ متوسط، و کردهاند: خیلی بد و بد T/۲٪ متوسط، و می دهد میان گزینه ها، براساس آزمون خی دو می دهد میان گزینه ها، براساس آزمون خی دو T/۲۸٪ مینان گزینه ها، براساس آزمون معناداری و جود ندارد. با وجود این، مقایسهٔ مقادیر توصیفی بالا و پایین T/۳٪ در مقابل مقادیر توصیفی بالا و ضعیت نامطلوب و نامناسب دانش علمی معلمان این درس است.

بر اساس جدول ۳ و نمودار ۱، شرکت کنندگان در پژوهش، کمیّت ساعات درسِ تربیت بدنی و ورزش دانش آموزان کیمتوان ذهنی را این گونه ارزیابی کردهاند: خیلی بد و بد ۵۹/۴٪ ۱۹۳٪ متوسط، و ۸/۵٪ خوب و عالی. تحلیل آماری استنباطی نشان می دهد میان گزینه ها، براساس آزمون خی دو (۵/۰ک α (۵/۲۸۷) تفاوت معناداری وجود دارد. مهیمترین راهکارهای ارائه شده از سوی نمونه های تحقیق، با ذکر فراوانی و درصد بیان خواهد شد.

جدول ۴- فراوانی و درصد فراوانی راهکارهای اصلاحی تدوین و تبیین اهداف درس تربیت بدنی از دیدگاه آزمودنیها

درصد	فراوان <i>ی</i>	راهكار
۲۸/۶	17	۱– تعریف و تدوین اهداف متناسب با دانشآموزان کمتوان ذهنی
٩/۵	*	۲– ابلاغ اهداف تدوینشده به صورت جزوه، کتابچه، بروشور، و
٩/۵	*	۳– استفاده از متخصصان در تعریف و تدوین اهداف
7/4	١	۴- نظارت بر اهداف تدوین شده
۵۰	71	۵- پاسخهای غیرقابل استفاده
1	47	۶- جمع

جدول ۵- فراوانی و درصد فراوانی راهکارهای اصلاحی مربوط به محتوای(رسمی و غیر رسمی) درس تربیت بدنی

حتوای غیررسمی درس تربیت بدنی درصد	راهکارهای اصلاح ه
زها، تواناییها، معلولیتها، وسایر ویژگیهای دانش آموزان کمتوان ذهنی	۱- تناسب محتوا با نيا:
دانش افزایی معلّمان تربیت بدنی دانش آموزان کمتوان ذهنی	۲- برگزاری کلاسهای
متخصص و علاقهمند ۸ ۱۲/۳	۳- استفاده از معلّمان
استفاده ۸ ۱۲/۳	۴- پاسخهای غیرقابل
ا و وسایل مناسب برای اجرایی کردن محتوای آموزشی ۱۱ ۱۷	۵- فراهم ساختن فض
س تربیت بدنی و نظارت مستمر بر حُسن اجرای آن	۶- توجه بیشتر به در
حتوای رسمی ۵ ۷/۷	۷- ضرورت تدوین ه
1 80	جمع
ای رسمی درس تربیت بدنی و ورزش فراوانی درصد	راهكار اصلاح محتو
90/A A1	تدوين محتوا
، ب)تدوین جزوه، ج)تهیهٔ لوح آموزشی، و د)تدوین و تألیف کتاب	الف)تدوين آيين نامه
14/A 1V	۲- کاربرد محتوا
18 18	٣- تبيين محتوا
ر استفاده ۹	۴- پاسخهای غیر قابل
1 174	۵– جمع

جدول ۶- فراوانی و درصد فراوانی راهکارهای اصلاحی مربوط به معلم تربیت بدنی از دیدگاه آزمودنیها

درصد	فراواني	راهكار روش تدريس
19/8	1.	۱ – متناسب بودن شیوههای تدریس با نیازها، تواناییها، معلولیتها، علاقهها، و
19/8	1.	۲- فراهم ساختن شرایط به کارگیری روش تدریس صحیح و اجرایی کردن آن از سوی معلّمان تربیت
		بدنى
177/	٧	۳- جدی گرفتن درس تربیت بدنی از سوی مسئولان سازمان آموزش و پــرورش و نظــارت جــدی بــر
		شيوههاي تدريس
11/V	۶	۴– استفاده از معلّمان متخصص تربیت بدنی
11/V	۶	۵– برگزاری کلاسهای دانش افزایی برای معلّمان تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی
4	۲	۶–گنجاندن مطالب مربوط به مفاهیم نظری تربیت بدنی و ورزش در محتوای تدریس
*	۲	٧- تعریف و تدوین اهداف و محتوای درس تربیت بدنی، به شیوهٔ تدریس صحیح کمک میکند.
۱۵/۷	٨	۸ پاسخهای غیرقابل استفاده
1	۵۱	جمع
درصد	فراواني	راهكار كاربرد اصول
7 9/99	٨	۱ – استفاده از معلم متخصص تربیت بدنی
79/99	٨	۲– افزایش دانش معلّمان تربیت بدنی و ورزش دانشآموزان کمتوان ذهنی
77 7/77	1.	۳- فراهم ساختن شرایط مناسب برای کاربرد اصول
177/77	۴	۴- پاسخهای غیرقابل استفاده
1	٣٠	۵– جمع
درصد	فراواني	راهکارهای اصلاح دانش معلم تربیت بدنی
44	18	۱ – استفاده از معلم متخصص تربیت بدنی استثنایی
7 9/9	۱۵	۲- افزایش دانش معلّمان تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی
74/4	١.	٣- پاسخهای غیر قابل استفاده
1 • •	41	جمع

جدول ۷- فراوانی و درصد فراوانی راهکارهای اصلاح کمیّت درس تربیت بدنی و ورزش از دیدگاه آزمودنیها

فراوانی درصد	راهكار
و برابری ساعت درس تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی	۱- افزایش حداقل د
نه سازی ساعات درس تربیت بدنی	۲– غنی کردن و بهین
1 ٧٥	جمع

بحث و نتیجه گیری

نتایج حاصل از یافتههای تحقیق نشان می دهند که از نظر نمونهٔ مورد بررسی در پژوهش حاضر، میزان ساعات درس تربیت بدنی، با نیازهای جسمانی،

روانی، مهارتی، و عاطفی - اجتماعی دانش آموزان کم توان ذهنی تناسب ندارد. این نتیجه، با یافتهٔ پژوهشی ویسمه(۱۳۸۲) دربارهٔ تناسب ساعات درس

تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی شهر تهران، و محمد اسماعیل و همکاران(۱۳۷۵) دربارهٔ تناسب ساعات درس تربیت بدنی دانش آموزان استثنایی شهر تهران، همخوانی دارد. براساس یافتههای نامدار و شادرام (۱۳۷۸) نیز میزان ساعات درس تربیت بدنی در مدارس ابتدایی ناشنوایان، کم ذکر شده است (نامدار و شادرام، ۱۳۷۸). به علاوه، براساس یافتههای لطیفی (۱۳۸۱) دانش آموزان مدارس عادی، دو ساعت درس ورزش را برای خود کافی نمیدانند. هامار و همکاران(۲۰۰۶)، در تحقیق خود، درصد زمان درس تربیت بدنی در کشور مجارستان را زیر میانگین اروپا ذکر کرده اند.

مطالعات تطبیقی نشان می دهد میانگین زمان اختیصاصیافته به درس تربیب بدنی در سایر کشورها(۲/۳ ساعت در هفته)، از زمان اختصاص یافته در ایران(۲ ساعت در هفته) بیشتر است(اسماعیلی، امیر تاش و مشرف جوادی ، ۱۳۸۴). با وجود این، هاردمن(۲۰۰۵)، این میزان را در مدارس ابتدایی و متوسطهٔ کشورهای امریکای مرکزی و لاتین(از جمله کشورهای حوزهٔ دریای کارائیب) به ترتیب ۷۳ دقیقه و ۷۸ دقیقه در هفته ذکر می کند که از زمان درس تربیت بدنی در کشور ما کمتر است.

براساس تصمیم انجمن تربیت بدنی اروپا ۱۰ برای پایههای ابتدایی تا سنین ۱۱ تا ۱۲ سالگی، تربیت بسدنی روزانیه و برای پاییههای پیس از ابتدایی(متوسطه/دبیرستان)، سه ساعت در هفته پیشنهاد می شود (هامار و همکاران، ۲۰۰۰). همچنین، کمیتهٔ شورای وزرای اروپا ۱۱ در سال ۲۰۰۳ میلادی، دربرگیرندهٔ مرجعی مهم برای اختصاص زمان تربیت بدنی است: موافقت با «حرکت به سوی حداقل ۱۸۰ دقیقه تربیت بدنی اجباری قانونی در سه زنگ، به

علاوهٔ تلاش مدارس برای فرا رفتن از این حداقل که امکان آن وجود دارد» و ضروری بودن یک ساعت فعالیت بدنی روزانهٔ داخل یا خارج از مدرسه (هامار و همکاران، ۲۰۰۶). پژوهشهای انجام شده در سطح جهانی نشان می دهد که طی سالهای ۲۰۰۶–۲۰۰۵، زمان اختصاصیافته به برنامهٔ درسی تربیت بدنی در یک چهارم(۲۴ درصد) از کشورها افزایش یافته است، در ۶۰ درصد از کشورها بدون تغییر باقی مانده است و در یک پنجم از کشورها (۱۶ درصد) نیز کاهش یافته است یافته است هاز کشورها بدون تغییر باقی مانده است و در یک پنجم از کشورها بدون تغییر باقی مانده است یافته است هاز کشورها بدون تغییر باقی مانده است

همچنین، یافته های پژوهشی نشان می دهند که از نظر نمونهٔ مورد بررسی در پژوهش حاضر، وضعیت محتوای رسمی درس تربیت بدنی و ورزش (وجود كتاب، جزوه، آيين نامه، و..) براى دانش آموزان کم توان ذهنی بسیار نامطلوب و محتوای غیر رسمی نیز نسبتاً نامناسب است. اين يافته، با نتايج تحقيق نامدار و شادرام(۱۳۷۸) دربارهٔ درس ورزش و هنر در مدارس ابتدایی ناشنوایان استان گیلان و رستمی (۱۳۷۶) دربارهٔ تربیت بدنی مدارس کودکان استثنایی شهر تهران همخوانی دارد. نامدار و شادرام(۱۳۷۸) نیز ضرورت وجود کتاب برای این درس را در پیشبرد اهداف آموزشی درس ورزش و هنر در مدارس ابتدایی ناشنوایان استان گیلان زیاد می دانند (نامدار و شادرام ،۱۳۷۸). همچنین، رستمی (۱۳۷۶) اظهار می دارد تربیت بدنی کودکان استثنایی، از نظر وجود محتوا و برنامهٔ مناسب آموزشی برای معلمان مربوط و وجود منابع و کتب تحصیلی مورد نیاز در این زمینه، ضعیف است.

منابع علمی اذعان دارند کتابهای درسی الف)تنها وسیلهٔ آموزش و ارزشیابی در کشور ما هستند؛ بیامعلم و دانش آموز هر دو به آن وابسته هستند؛

ج)محتوای آنها تأثیرات انکارناپذیری بر دانش آموزان دارد؛ د)از عوامل مهم ایجاد انگیزه و رغبت در یادگیری دانش آموزان هستند (رضوی و نظرعلی، ۱۳۸۵). لذا، ضرورت استفاده از کتابهای درسی تربیت بدنی و ورزش در انتقال دانش نظری به دلیل اینکه اهداف شناختی بخشی از اهداف تربیت بدنی را تشکیل می دهند، تردید ناپذیر است (رمضانی نژاد، تکنولوژیکی هستند که محتوا و ساختار آنها، برنامهٔ درسی را به شیوهای که مناسب آموزش و یادگیری باشد، تصریح و تفسیر می کند (رضوی و نظرعلی، به نقل از پارسا ۱۳۷۴).

نتایج حاصل از یافتههای این تحقیق نشان می دهد که از نظر نمونهٔ مورد بررسی در پژوهش حاضر، شیوهٔ تدریس معلّمان تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی نسبتاً نامطلوب است. این یافته، با نتایج تحقیق سجادی (۱۳۸۱) در مورد مدارس عادی شهر تهران و ویسمه (۱۳۸۲) در مورد مدارس استثنایی شهر تهران همخوانی دارد.

همچنین، از دیدگاه نمونهٔ مورد بررسی در پژوهش حاضر، به کارگیری و استفاده اصول علمی تربیت بدنی و ورزش در ساعات درس تربیت بدنی و ورزش دانش آموزان کم توان ذهنی، حدوداً ضعیف توصیف شده است. منابع علمی در این خصوص اظهار می دارند: «عمدهٔ معلّمان تربیت بدنی که باید به کلاس این درس بیایند، متخصص نیستند. بسیاری مواقع معلّمان دانش آموزان را در حیاط مدرسه به حال خود رها می کنند. برخی معلّمان بچهها را رها می کنند و بقیه و با برخی دیگر شروع به بازی کردن می کنند و بقیه را بدون نظارت به حال خود می گذارند. بسیاری از جلسات درس تربیت بدنی با بی نظمی سپری

می شود» (هاردمن و مارشال، ۲۰۰۵). شاید علت عدم استفاده از اصول علمی و تدریس نامناسب معلّمان تربیت بدنی را بتوان به پایین بودن انگیزهٔ آنان و نیز عواملی همچون عدم توجه مسئولان مدرسه به این درس، کمبود امکانات، تجهیزات، و فضای مناسب، مشخص نبودن فلسفه، اهداف، و محتوای درس، و عدم پیگیری وضعیت درسی دانش آموزان کم توان ذهنی در درس تربیت بدنی نسبت به سایر دروس مرتبط دانست.

به علاوه، آزمودنیهای تحقیق، دانش تخصصی معلمان را نیز نسبتاً نامطلوب ارزیابی کردهاند. رستمی (۱۳۷۶)، نیز اظهار می کند که تربیت بدنی كودكان استثنايي، از نظر تعداد معلّمان تربيت بـدني و نيز تعداد معلمان متخصص تربيت بدني كودكان استثنایی، ضعیف است. بهعلاوه، از نظر سطح علمی و تخصص و نیز توانایی تدریس معلّمان غیر متخصص در تربیت بدنی کودکان استثنایی، ضعیف هستند (نامدار و شادرام، ۱۳۷۸). رمضانی نژاد، همتی نــژاد و مالکی (۱۳۸۲)، نبود آموزش و بازآموزی یا کمبود اطلاعات دبیران آموزش و پـرورش عـادی را پـس از کمبود فضای ورزشی، دومین مشکل اجرایی درس تربیت بدنی در برخی از پژوهشهای انجام شده در ۳۰ سال گذشته عنوان کردهاند (رمضانی نژاد، همتی نژاد و مالكي،١٣٨٢). براساس همين منبع، پژوهـشگراني ازجمله پازوكي(١٣٧٠)، دقيقه رضايي (١٣٨١)، لطيفي (۱۳۸۱)، و شنيدي (۱۳۷۶)، كمبود امكانات ورزشی و کمبود سطح علمی دبیران تربیت بدنی دانش آموزان عادی را دو مشکل اثر گذار بر کلاس درس تربیت بدنی و ورزش نام بردهاند (رمضانی نژاد، همتي نژاد و مالكي،١٣٨٢). اين يافته، همچنين با نتايج تحقیق سجادی(۱۳۸۱) نیز که اظهار می دارد اکثر

معلّمان ورزش مدارس ابتدایی عادی شهر تهران از دانش تخصصی در زمینهٔ تربیت بدنی بیبهرهاند، همخوانی دارد. کمبود دبیران متخصص و کارآمد، پایین بودن انگیزهٔ تدریس در معلمان، پایین بودن کیفیت برنامههای ورزشی از عوامل تأثیرگذار بر درس تربیت بدنی دانش آموزان عادی شهرستان شهر کرد عنوان شده است (هاشمي بني، ١٣٧٩). منابع علمي پژوهشی متعددی، برای رفع مشکل پایین بودن سطح علمی معلّمان تربیت بدنی و ورزش مدارس، شرکت در کلاسهای ضمن خدمت ۱۲ را پیشنهاد کردهاند. براساس دیدگاههاردمن و مارشال(۲۰۰۵)، «یک ویژگی ثابت در همهٔ مطالعات در زمینهٔ مسئلهٔ بهبود شغلی بیشتر در معلّمان تربیت بدنی در سطح جهان، نیاز به آموزش ضمن خدمت را نشان میدهد و در برخی کشورها تأیید می شود که آموزش ضمن خدمت و مواد درسی، حداقل هستند و با کاهش بارز در شمار خدمات مشاورهای/نظارتی در زمینهٔ تربیت بدنی تشدید می شوند» (هاردمن، ۲۰۰۵).

همچنین از دیگر یافته های این پژوهش از دیدگاه نمونهٔ مورد بررسی در پژوهش حاضر، این است که تسدوین اهسداف درس تربیست بسدنی و ورزش دانش آموزان کم توان ذهنی، بسیار نامطلوب است. رستمی (۱۳۷۶) نیز اظهار می دارد که از دیدگاه معلمان تربیست بدنی، تعیین اهداف مشخص برای درس ورزش در نظام آموزشی کودکان استثنایی، در حد ضعیف است و تعیین اهداف درس ورزش در مدارس کودکان استثنایی، براساس برنامه و دارای چارچوب خاص، در حد متوسط انجام می گیرد. بیشتر معلمان تفهیم آثار و اهداف درس تربیت بدنی به افراد جامعه را نیز در حد ضعیف ارزیابی می کنند (رستمی، ۱۳۷۶). در یافته های پژوهشی هاردمن و مارشال (۲۰۰۵) در

سطح دنیا نشان می دهد حدود ۸۲ درصد از کشورهای دنیا و تنها ۳۳ درصد از کشورهای آسیایی، برنامهٔ درسی تربیت بدنی را براساس قوانین و مقررات اجرا می کنند. همچنین در ۴۰ درصد کشورهای امریکای کشورهای خاورمیانه، ۶۷ درصد کشورهای امریکای مرکزی و لاتین، و ۶۶ درصد افریقا) درس تربیت بدنی، بیشتر از دیگر برنامههای درسی تعطیل می شود (هاردمن، ۲۰۰۵). این تعطیلی را بیش از هر چیز می توان به مشخص نبودن فلسفه و اهداف درس، و نبود محتوایی مشخص نسبت داد. « در برخی از نقاط دنیا، برنامهٔ درسی تربیت بدنی دستخوش تغییراتی می شود با این نشانهها که اهداف و کارکرد آن مجدداً تعریف شود تا با پیامدهای آموزشی وسیعتر مجدداً تعریف شود تا با پیامدهای آموزشی وسیعتر مادام العمر سازگار شود» (هاردمن و مارشال، ۲۰۰۵).

پاسخدهندگان، مهم ترین راهکار کاربرد اصول علمی تربیت بدنی و ورزش را استفاده از معلم متخصص تربیت بدنی، افزایش دانش معلّمان تربیت بدنی و فراهم ساختن شرایط مناسب برای کاربرد اصول علمی تربیت بدنی و ورزش، پیشنهاد کرده اند. این یافته، با نتایج تحقیق مهدی زادهٔ تهرانی در مورد تربیت بدنی مدارس عادی اصفهان، مشابه است(مهدی زاده تهرانی، ۱۳۸۱).

براساس پاسخهای داده شده، استفاده از معلم متخصص و افرایش دانش معلّمان تربیت بدنی و ورزش، مهم ترین راهکارهای پیشنهادشده برای افرایش دانش معلّمان تربیت بدنی و ورزش دانش آموزان کم توان ذهنی بودند. یافته های پژوهشی شیار (۱۳۸۱) در مورد تربیت بدنی مدارس عادی نیز نشان می دهد اکثر معلّمان تربیت بدنی (۹۰ درصد) برگزاری کلاسهای ضمن خدمت را ضروری می دانند، برگزاری کلاسهای ضمن خدمت را ضروری می دانند، مدرصد آنها سودمندی دوره های باز آموزی را تأیید

می کنند و ۸۸ درصد از آنها، به شرکت مجدد در کلاسهای ضمن خدمت علاقه دارند (شیار، ۱۳۸۱). به علاوه، دقیقه رضایی (۱۳۸۱)، بر ضرورت برگزاری کلاسهای ضمن خدمت برای معلّمان تربیت بدنی دانش آموزان عادی تأکید می کند و اظهار می دارد که ایس کلاسها در حال حاضر کافی نیستند (دقیقه رضایی، ۱۳۸۱). مهدی زادهٔ تهرانی (۱۳۸۱) و عابدی رضایی، ۱۳۸۱) نیز بر برگزاری کلاسهای ضمن خدمت و آموزشی برای معلّمان تربیت بدنی عادی و مربیان ورزشی، تأکید دارند.

از نظر کارشناسان مورد بررسی در پژوهش حاضر، در زمینهٔ تعریف و تدوین محتوای رسمی درس تربیت بدنی و ورزش دانش آموزان کمتوان ذهنی، بیشترین تأکید راهکارهای ارائهشده، روی تدوین محتوای رسمی از جمله کتاب درسی، تبیین محتوا، و كاربرد محتوا بوده است. اين يافتهها بـا نتـايج تحقيـق زحمتکش (۱۳۷۹) که اظهار می دارد ۷۵ درصد مسئولان و ۹۲ درصد معلّمان تربیت بدنی مدارس تدوین کتاب درسی تربیت بدنی و ورزش را برای هر دو گروه معلم و دانش آموز در مدارس غیرانتفاعی عادی ضروری می دانند، همخوانی دارد (زحمتکش، ۱۳۷۹). ویسمه(۱۳۸۲) پیشنهاد میکند برای اصلاح تربیت بدنی دانش آموزان کمتوان ذهنی، « اهداف کلی برای هرکلاس تدوین شود، هر هدف کلی اهداف رفتاری داشته باشد، هدفهای رفتاری به صورت جملههای مثبت نوشته شود و هر یک از اهداف رفتاری عملکرد، شرایط، و ملاک یادگیرنده را مشخص سازد» (ویسمه، ۱۳۸۲). مهدی زادهٔ تهرانی (۱۳۸۱)، دقیقه رضایی (۱۳۸۱) و لطیفی (۱۳۸۱) نیز بیشتر بر ضرورت تدوین کتاب درسی تربیت بدنی تأکید کردهاند و حیدری(۱۳۸۱)، نداشتن کتاب تربیت

بدنی را از مهمترین کمبودها در اجرای درس تربیت بدنی میداند. ویسمه(۱۳۸۲) نیز تناسب برنامهٔ درسی تربیت بدنی دانش آموزان کمتوان ذهنی با نیازهای عاطفی آنها را نامطلوب توصیف میکند.

همچنین، مهمترین راهکارهای اصلاحی محتوای غیررسمی درس تربیت بدنی دانش آموزان کمتوان خمیررسمی در پژوهش حاضر، ذهنی از نظر نمونهٔ مورد بررسی در پژوهش حاضر، عبارتاند از: متناسب ساختنِ محتوا با نیازها، تواناییها، معلولیتها، وسایر ویژگیهای دانش آموزان کمتوان خهنی، ضرورت تدوین محتوای رسمی، فراهم ساختن فضا و وسایل مناسب برای اجرایی کردن محتوای آموزشی، برگزاری کلاسهای دانش افزایی معلمان تربیت بدنی دانش آموزان کمتوان ذهنی، توجه بیشتر به درس تربیت بدنی و نظارت مستمر بر حسن اجرای آن، و استفاده از معلمان متخصص و علاقمند. ادانش آموزان کمتوان ذهنی، با دامنهٔ تمرکز بسیار کمی که دارند، نیاز است در فعالیتهای متنوع تر، جذاب تر، و ابتکاری تری قرار گیرند» (ویسمه، ۱۳۸۲).

بهعلاوه، از نظر نمونهٔ مورد بررسی در پژوهش حاضر، راهکارهای ارائهشده برای بهتر شدن شیوهٔ تدریس صحیح عبارتاند از: تعریف و تدوین اهداف و محتوای درس تربیت بدنی، متناسب بودن شیوههای تدریس با نیازها، تواناییها، معلولیتها، علاقهها، و...، فراهم ساختن شرایط به کارگیری روش تدریس ضحیح و اجرایی کردن آن از سوی معلّمان تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی، گنجاندن مطالب مربوط به مفاهیم نظری تربیت بدنی و ورزش، استفاده از معلّمان متخصص تربیت بدنی، برگزاری کلاسهای دانش افزایی برای معلّمان تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی، و جدی گرفتن درس تربیت بدنی از کم توان ذهنی، و جدی گرفتن درس تربیت بدنی از سوی مسئولان سازمان آموزش و پرورش استثنایی و

ضرورت نظارت جدی بر شیوههای تدریس این درس برای دانش آموزان کمتوان ذهنی. ویسمه (۱۳۸۲) نیز در تحقیق خود، شرکت معلّمان تربیت بدنی دانش آموزان کمتوان ذهنی را در دورههای ضمن خدمت به منظور آشنایی با شیوهٔ تدریس ضروری میداند. مهدیزادهٔ تهرانی (۱۳۸۱) نیز، استفاده از معلّمان متخصص و تحصیل کردهٔ تربیت بدنی، استفاده از وسایل سمعی و بصری را در آموزش و تدریس درس تربیت بدنی در مدارس عادی و نظارت و کنترل درس تربیت بدنی در مدارس معلّمان تربیت بدنی از مستمر بر آموزش و تدریس معلّمان تربیت بدنی از سوی مسئولان تربیت بدنی اصفهان را در افزایش کارآیی خود مهم قلمداد کرده است.

افزایش حداقل دو برابری ساعت درس تربیت بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی مدارس استثنایی و غنی کردن و بهینه سازی ساعات درس تربیت بدنی، مهم ترین راهکارهای پیشنهادشده برای متناسب ساختن میزان ساعات درس تربیت بدنی با نیازهای ساختن میزان ساعات درس تربیت بدنی با نیازهای دانش آموزان کم توان ذهنی است. ویسمه (۱۳۸۲) دو زنگ ۴۵ دقیقهای را برای ورزش دانش آموزان کم توان ذهنی کافی نمی داند و اظهار می دارد « ایس میزان، با توجه به فراموشی زودهنگام، یادگیری کُند، و ضعف در مهارتهای جسمانی، و در عین حال علاقه شدید و وجود مشکلات حسی و ادراکی – حرکتی این دانش آموزان، بسیار ناچیز و اندک است».

به طور کلی، عوامل آموزشی بررسی شده، منف ک از یکدیگر نیستند و ترکیب و تلفیق صحیح آنها، به یک برنامهٔ درسی اثربخش برای دانش آموزان کم توان ذهنی منتهی خواهد شد. براساس دیدگاه دانشمندان علوم تربیتی، آموزش و پرورش مشتمل بر سه مرحلهٔ اساسی تهیه و تدوین هدفها، آموزش، و ارزشیابی است که برای دستیابی به هدف غایی آموزش و پرورش یعنی « ایجاد تغییر مطلوب » باید هر سه را

یکپارچه و در قالبی مکمل ببینیم. (خلجی و خواجوی، ۱۳۸۴، به نقل از نادری و سیف نراقی، ۱۳۷۱). تبیین و توجیه اهداف در برنامههای مختلف حرکتی و رزشی، امکان مشارکت دیگران را نیز فراهم میآورد و تأثیر مثبتی بر برنامه دارد. با تعیین اهداف، ابهام نظری و تربیتی معلم، آشفتگی و پراکندگی فعالیتها، و عدم همکاری برخی از دانشآموزان، والدین، و مسئولان از بین خواهد رفت (رمضانی نژاد، ۱۳۸۲). از طرفی دیگر، «محتوای برنامههای حرکتی و ورزشی نیز باید با اهداف و نیز واقعیتهای موجود مانند امکانات و تسهیلات همخوانی داشته باشد». بهعلاوه، شیوهٔ تدریس معلم نیز تابعی از اهداف و محتوای برنامهٔ درسی است و تا حدود زیادی از آنها ثأثیر می پذیرد.

همچنین «با توجه به نیازها و ویژگیهای فراگیران در دورههای تحصیلی مختلف، باید نسبت معقولی بین اهداف مختلف وجود داشته باشد تا جامعیت برنامهها و دستیابی احتمالی به همه یا برخی از اهداف میسر شود» (رمضانی نژاد، ۱۳۸۲). از آنجا که معلّمان تربیت بدنی در مدارس استثنایی با کودکان کم توان ذهنی روبهرو هستند که از سرعت پایین یادگیری برخوردارند و کسب مهارت در آنها به کُندی صورت می گیرد، باید برنامههای حرکتی و ورزشی خود را متناسب با نیاز آنها تنظیم و تعدیل کنند.

نتیجهٔ نهایی اینکه عواملِ آموزشی بررسی شده از جمله تدوین و تعریف اهداف، محتوای درسی، دانش و تخصصِ معلم، تناسب ساعات درس با نیازهای فراگیران، و عواملی از این قبیل، منفک از هم نیستند و باید به صورت یکپارچه دیده و تحلیل شوند. لذا اقدامات مورد نیاز برای حلّ مشکل در زمینهٔ ایس عوامل آموزشی نیز بایستی جامع و یکپارچه باشد.

بادداشتها

- 1) Declaration on the Rights of Mentally Retarded Persons
- 2) Office of the High Commissioner for Human Rights
- 3) physical education
- 4) intramural
- 5) lifetime
- 6) mental retardation
- 7) mental retarded
- 8) American Association on Mental Retardation (AAMR)
- 9) Morgan Table
- 10) European Physical Education Association (EUPEA).
- 11) Council of Europe Committee of Ministers
- 12) In- servicetraining

منابع

آیچستد کارل ، باری لاوی (۱۳۷۸) تربیت بدنی برای کودکان عقب ماندی ذهنی از نوزادی تا بزرگسالی، ترجمهٔ علی شهرامی و رضا متقیانی، انتشارات یژوهشکدهٔ کودکان استثنایی، ص ۶۸.

اسماعیلی، محمد رضا، علی محمد امیر تاش و بتول مشرف جوادی (۱۳۸۴) مطالعهٔ تطبیقی برنامهٔ درس تربیب بادنی دورهٔ ابتدایی ایبران و کشورهای منتخب جهان، چکیده مقالههای پنجمین همایش بین المللی تربیب بدنی و علوم ورزشی، ص۲۲۶. امیرتاش، علی محمد (۱۳۷۲) کلیّات روشهای تدریس درس تربیت بدنی دورهٔ ابتدایی، وزارت آموزش و پرورش.

پازوکی، بهرام (۱۳۷۰) بررسی مشکلات موجود در در درس تربیت بدنی مقاطع تحصیلی راهنمایی و دبیرستان استان تهران، پایان نامهٔ کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس تهران.

جوادی پور، محمد، مجید علی عسکری، علی رضا کیامنش، و محمد خبیری (۱۳۸۵) طراحی و اعتبار بخشی برنامهٔ درسی تربیت بدنی دورهٔ ابتدایی ایران، پژوهش درعلوم ورزشی (پیاپی ۱۲): ص ۸۶-۷۱.

حاج میر فتاح، فاطمه (۱۳۷۲) ورزش معلولین، شرکت چاپ و نشر ایران، ص ۳۷ و ۳۸.

حیدری، محمود (۱۳۸۱) توصیف وضعیت آموزشی دبیرستانهای تربیت بدنی کشور از دیدگاه مدیران، معلمان، و دانش آموزان، مجموعه خلاصه پایان نامههای رشتهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، ص ۵۵۵. پژوهشکدهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، ص ۵۵۵. خضرلو، غلامرضا (۱۳۸۲) نهضت آموزش و پرورش تنفیقی و چالشهای فراروی آن، مجموعه مقالات منتخب همایش تعلیم و تربیت، ص ۸۵۸

خلجی، حسن و خواجوی، داریوش (۱۳۸۴) سنجش و اندازه گیری در تربیت بدنی و علوم ورزشی، چاپ اوّل، دانشگاه اراک.

دقیقه رضایی، سعید (۱۳۸۱) بررسی وضعیت تربیت بدنی در مدارس پسرانهٔ استان خراسان، مجموعه خلاصه پایان نامههای رشتهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، پژوهشکدهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، میروهشکدهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، میروهشکدهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، ۲۹۲.

ذوالاکتاف، وحید، مهرداد کارگر فرد، و حمیدرضا کرمی (۱۳۸۳) روزآمد کردن برنامهٔ درسی کارشناسی تربیت بدنی از نظر اعضای هیأت علمی، المپیک (پیاپی ۲۶): ص ۲۰-۷.

رستمی، مهدی (۱۳۷۶) بررسی و ارزشیابی وضعیت تربیب بدنی و نقش آن در مدارس کودکان استثنایی شهر تهران، پایان نامهٔ کارشناسی ارشد، دانشکدهٔ تربیت بدنی دانشگاه تهران، ص ۷۲.

رضوی، آمنه و پروانه نظر علی (۱۳۸۵) تحلیل محتوای کتاب تربیت بدنی (۱) اول دبستان آموزش و پرورش ۱۳۷۹، پروهش در علوم ورزشی(پیاپی ۱۱): ص ۲۸–۱۵.

رمضانی نژاد، رحیم (۱۳۸۲) تربیت بدنی در مدارس، انتشارات سمت، ص ۱۲۸، ۱۲۹، و ۱۳۰.

رمضانی نژاد، رحیم، همتی نژاد، مهرعلی، و غلامرضا مالکی (۱۳۸۲) بررسی مشکلات مادیریت کلاسهای تربیت بادنی از دیگاه معلمان، المپیک (پیایی ۲۴): ص ۲۱ - ۵۰.

زحمتکش، علی اکبر (۱۳۷۹) توصیف وضعیت اجرای درس تربیت بدنی و ورزش در مدارس غیرانتفاعی راهنمایی پسرانهٔ تهران، پایان نامهٔ کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم.

سجادی، سید نصرالله (۱۳۸۱) بررسی نحوهٔ اجرای درس تربیت بدنی در مدارس ابتدایی آموزش و پرورش مناطق ۲۰ گانهٔ تهران، مجموعه خلاصه پایان نامههای رشتهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، پژوهشکدهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، ۱۳۸۱، محمده تربیت بدنی و علوم ورزشی، ۱۳۸۱،

شنیدی، مرتضی (۱۳۷۶) بررسی عاملهای مؤثر در مدیریت اثربخش کلاس درس بر اساس نظرات دبیران مقطع متوسطهٔ شهرهای استان بوشهر، پایان نامهٔ کارشناسی ارشد، دانشکدهٔ علوم تربیتی دانشگاه اصفهان.

شولتزستوت، کتی (۱۳۸۰) فراگیرسازی در آموزش و پرورش. ترجمهٔ سعیدی، ابوالفضل، ماهنامهٔ تعلیم و تربیت استثنایی، شیمارههای ۴، ۵، ۶، و ۷، قسمتهای اوّل و دوّم، ۸-۲ و ۷-۳.

شیار، جمشید (۱۳۸۱) بررسی نظرات معلّمان تربیت بدنی شهرستان آمل در زمینهٔ کلاسهای آموزش ضمن خدمت، مجموعه خلاصه پایان نامههای رشتهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، پژوهشکدهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، ۱۳۸۱، ص ۴۹۰.

عابدی، بهرام (۱۳۸۱) بررسی وضعیت کمی و کیفی ورزش و تربیت بدنی استان مرکزی از دیدگاه مسؤلین ورزش، مجموعه خلاصه پایان نامههای رشتهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، پژوهشکدهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، ص ۵۵۸.

لطیفی، حجت الله (۱۳۸۱) بررسی و ارزشیابی و ضعیت کنونی درس تربیت بدنی در شهرستان دزفول، مجموعه خلاصه پایان نامههای رشتهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، پژوهشکدهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، ص ٤٩٥.

مدیریت آموزش و پرورش استثنایی استان مرکزی (۱۳۸۵) آمار دانش آموزان استثنایی استان مرکزی سال تحصیلی ۸۶–۱۳۸۵، آمار منتشر نشده.

محمد اسماعیل، الهه، فرحناز توحید خواه، و علی اشرف ابراهیمی(۷۵–۱۳۷۴) *ارزشیابی ضرورت و تناسب مواد درسی و جدول ساعات تدریس هفتگی برای گروههای مختلف دانش آموزان استثنایی*، سازمان آموزش و پرورش استثنایی – معاونت پژوهش و برنامه ریزی، ص ۲۸.

مهدی زادهٔ تهرانی، رضا (۱۳۸۱) توصیف نظرات معلّمان تربیت بدنی و ورزشی شهر اصفهان در رابطه با برخی عوامل مؤثر در افزایش کارایی آنها، مجموعه خلاصه پایان نامههای رشتهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، پژوهشکدهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی.

نادری، عزت الله، سیف نراقی، مریم (۱۳۷۱) سنجش و اندازه گیری و بنیادهای تحلیلی ابزارهای آن در علوم تربیتی و روانشناسی، انتشارات معین.

نامدار، مهرداد و ابراهیم شادرام (۱۳۷۸) بررسی وضعیت درس ورزش و هنر در مدارس ابتدایی

- Morbidity and Mortality Weekly Report, 46(RR-6), 1-35.
- Corbin, C. B., Pangrazi, R. P. (2003). Guidelines for appropriate physical activity for elementary school children: 2003 update. Reston, VA: NASPE Publications.
- Department of Health. (2004). *At least five a week*. London: Crown Copyright.
- Eichstaedt, C. B., Lavay, B. W. (1992) *Physical activity for individual with mental retardation:*from infancy through adulthood. Human Kinetics.
- Fairclough, S.J., Stratton, G. (2006) Areview of physical activity levels during elementary school physical education. *Journal of Teaching Physical Education*. 25, 239-257.
- Flavian Udinsky., Steven, J. Osterlind., Samuel, W. Lynch (1981) *Evaluation Resource Handbook, Gathering, Analysing, Reporting Data*, Edit Publishers, San Diego CA. 97107. From "Krejess, R. V. and Morgan, D. W. (1970).
- Fox, K., Cooper, A., McKenna, J. (2004). The school and promotion of children's health-enhancing physical activity: Perspective from the United Kingdom. *Jornal of Teaching in Physical Education*, 23, 336-355.
- Hamar, P., Peters, D. M., Van Berlo, K. and Hardman, K., (2006). Physical Education and Sport in Hungarian Schools After the Political Transition of the 1990s. Kinesiology.38, 86-92.
- Hardman, Ken., Joe Marshall (2005) Update on the state and status of physical education wordwide. *Keynote presentation at Word Summit on*

- ناشنوایان استان گیلان، پژوهشکدهٔ کودکان استثنایی، ص ۲۵ و ۲۶.
- ویسمه، علی اکبر (۱۳۸۲) *ارزیابی برنامهٔ درسی تربیت*بدنی دانش آموزان کم توان ذهنی مدارس شهر

  تهران و ارائهٔ الگویی جامع در این زمینه، سازمان

  آموزش و پرورش استثنایی کشور.
- هاشمی بنی، محمد رضا (۱۳۷۹) بررسی عوامل تأثیر گذار بر درس تربیت بدنی شهرستان شهرکرد از دیدگاه معلمان تربیت بدنی، پایان نامهٔ کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان.
- هاشمی، رحمان و مهرداد نوربخش (۱۳۸۵) بررسی میزان رضایت مندی والدین دانش آموزان کم توان دهنی مقطع ابتدایی از عملکرد مدارس استثنایی استان مرکزی در سال ۸۳-۸۳ تعلیم و تربیت استثنایی، ص ۳۷-۳۳.
- هالیس، ف. فیت (۱۳۷۵) تربیت بدنی و باز پروری، ترجمهٔ محمد تقی منشی طوسی، چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی(بهنشر).
- American Association on Mental Retardation.

  (2002). *Mental Retardation: Definition,*Classification, and Systems of Supports. 10th

  Edition. Washington, DC: American

  Association on Mental Retardation.
- Barton, G. V., Fordyce, K., Kirby, K. (1999). Why have physical education? The importance of the development of motor skills to children. *Teaching Elementary Physical Education*, July, 9-11.
- Center for Disease Control. (1997). Guidelines for school and programs to promote lifelong physical activity among young people.

- Physical Education, Magglingen(Switzerland),2-3 December.
- Krejess, R. V. and Morgan, D. W. (1970)
  Determining Sample Size for Research
  Activities, Educational and Psychological
  Measurement. 30, 607-610.
- McKenzie, T. L., Li, D., Derby, C., Webber, L. S., Luepker, R. V., Cribb, P. (2003). Maintenance of effects of the CATCH physical education program: Results from the CATCH-ON study. Health Educatin and Behavior, 30, 447-462.
- McKenzie, T. L., Sallis, J. F., Kolody, B., Faucette, F. (1997). Long term effects of a physical education curriculum and staff development program: SPARK. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 68, 280-291.
- Stratton, G. (1996). Children's heart rates during physical education lessons: A review. *Pediatric Exercise Science*, 8, 215-233.
- United State Department of Health and Human Services. (2000). *Healthy people 2010: Understanding and Improving Health.*Washington, DC: Author.